

باغ شما

خداوند از ابتدای خلقت مراقبت از زمین را ارزشمند میدانند. او اختیار این مخلوق ارزشمند را به انسان‌ها سپرده است. خدا مالک است؛ من و تو مباشر هستیم. هر کدام سهمی داریم. خدای پدر نه تنها تکه‌ای از زمین را به ما می‌دهد، بلکه با انجام این کار، ما را مأمور می‌کند که از آن مراقبت کنیم، آن را توسعه دهیم، آن را تکثیر کنیم و از آن محافظت کنیم. همانطور که هویت و DNA دست به دست هم می‌دهند، اختیار و مسئولیت نیز دست به دست هم می‌دهند.

در این درس، ساحه‌ای را که شما مسئول آن هستید، «باغ شما» می‌نامیم.

شما می‌توانید بر «باغ خود» مسلط شوید و با استعدادها و هدایای خود در «باغ» هموعان خود، در تجارت، مدرسه و کلیسای خود خدمت کنید. پس بر قدرت خود تکیه نداشته باشید یا از قدرت‌تان سوء استفاده نکنید، بلکه از تمام قوت و امکاناتی که در درون شماست استفاده کنید تا از «باغ خود» بهتر مراقبت نمایید.

قبایل

ما دیدیم که به هر یازده قبیله اسرائیل یک قطعه زمین داده شد.

به آنها زمین داده شد تا از آن مراقبت کنند، آنرا توسعه دهند، بارور کنند و از آن محافظت کنند.

موسی قواعد مهم رفتاری را به مردم داد: ده فرمان و بسیاری از قوانین دیگر. اینها شامل اصل برکت و لعنت نیز بود: اگر در چارچوب احکام شرعی یا همان قوانین زندگی کنید، برکت وارد زندگی شما می‌شود، اگر این کار را نکنید و قوانین را زیر پا بگذارید، مجازات به دنبال دارد و در مواردی مورد نفرین قرار می‌گیرید.

عیسی

در عهد جدید، ما میبینیم که چگونه عیسی این قانون را تکمیل میسازد، اما او از قوانین ساخته شده توسط انسان پیروی نمی‌کند. عیسی همه چیز را بسیار ساده کرد. او در واقع شریعت را چنین تقلیل داد: «همسایه خود را دوست بدار همانطور که من تو را دوست دارم.» ما میخوانیم که موسی شریعت را داد و عیسی با فیض و راستی آمد، یا به بیان دیگر «با محبت و از خود گذشتگی آمد».

عیسی نه تنها خود را به شیوه‌ای سالم دوست داشت، بلکه حاضر بود برای دوستانش و برای ما بمیرد. این فرمان جدید دیگر فقط در مورد خود شما نبود، بلکه در مورد آن شخص دیگر بود.

من درونی عیسی به اینکه او کیست، یعنی پسر خدا، بسیار مطمئن بود. هیچ کس نمی‌توانست بیشتر از آنچه که پدر اجازه می‌داد به او آسیب برساند. او حاضر بود جان خود را برای شما بدهد تا بتوانید نزد پدر بازگردید تا هویتی را که خدا برای شما در نظر گرفته بود دوباره دریافت کنید. **من (هستم) بیرونی** عیسی با پدر و **من درونی** او کاملاً هماهنگ بود. **بنابراین، خدا می‌خواهد من بیرونی شما را با من درونی شما هماهنگ کند.**

دو درخت

آدم و حوا ارزش های خود را برای خود انتخاب کردند. از درخت ممنوعه خوردند: درخت معرفت نیک و بد. این درخت در باغ آنها ایستاده بود، جایی که به آنها مسئولیت داده شده بود.

من بیرونی آنها پس از خوردن میوه، توسط آن معرفت هدایت می شد. شما می بینید که آنها مشکلاتی را دیدید که بعد از آن به وجود آمد. رقابت بین قابیل و هابیل و اینکه سرانجام چگونه مرگ از طریق حسادت ظاهر شد. اگر در «باغ خود» به معرفت نیک و بد اجازه دهید، مرگ در پی خواهد داشت.

"هر کاری که در زندگی خود انجام می دهید، نتیجه آن کار در باغ شما با انتخاب شما مشخص می شود. از کدام درخت می خورید؟"

عیسی انتخاب کرد که از درخت زندگی بخورد. «**من هستم درونی**» عیسی منحصرأ توسط پدری تغذیه شد که از طریق روح خود با روح عیسی صحبت کرد. این یک «**من هستم درونی**» سالم ایجاد کرد که بر سرشت خدای پدر متمرکز شده است. سرشت او دادن است نه گرفتن.

باغ عیسی ملکوت خداست که او در آن اقتدار دارد. جایی که او به عنوان پادشاه شناخته می شود، برکت و تکثیر بوجود می آید. وقتی او پادشاه شماسست، با سخنان او اتحاد برقرار می شود. این به باغی که او به شما سپرده است زندگی میبخشد. آرامشی فرا میرسد که از اعماق **درونی من هستم** آغاز می شود. از این میوه پدید می آید. این میوه در باغ شما نیز تکثیر می شود.

د د تکلیف

- ساحاتی را که خداوند مسئولیت آنها را به شما داده است، توصیف کنید.

شما در کدام ساحات از این مسئولیت به خوبی استفاده کرده اید؟ نتایج ساحاتی که مسئولیت آنها را بر عهده گرفته اید را شرح دهید.

- در چه ساحاتی که اختیار دارید مسئولیت مناسبی بر عهده نگرفته اید؟

عواقب عدم اقدام یا عدم مسئولیت پذیری خود را شرح دهید.

- زمانی را برای بررسی زندگی خود اختصاص دهید تا دریابید که در زندگی تان از درخت معرفت نیک و بد میوه "میخورید" یا از درخت زندگی "میخورید". آن را چگونه میبینید؟ از چه طریقی میوه های یک درخت را در زندگی خود میبینید ازین درخت یا از آن درخت؟ آیا قسمت هایی وجود دارد که دوست دارید میوه های دیگری را ببینید؟ در این مورد از خداوند طلب بخشش کنید و از او راهبردی را بخواهید که کارها را به گونه ای دیگر انجام دهید.

اصل هفتم

خداوند به شما نه تنها اختیار می دهد، بلکه این مسئولیت را نیز می دهد تا از آن اختیار، برای رسیدن دیگران به بلوغ روحانی، رشد و تکثیر باغ خود استفاده کنید.

